

Komisija mano, kad Danija, nors to prašyta, neatliko šioms sumoms nustatyti būtinų apskaičiavimų ir jų nesumokėjo Bendrijai kaip nuosavų išteklių dėl minėto Sutarties pažeidimo, kuris tęsiasi nuo 1998 apskaitos metų.

Komisija taip pat teigia, kad sumos, atitinkančios minėtą muitų įsiskolinimą, iki 2002 m. kovo 31 d. nebuvo pateiktos Komisijai.

Todėl Komisija mano, kad nenustatydama nuosavų išteklių už karinės įrangos importą ir nepateikdama šių išteklių Komisijai, Danija neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89 ir Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1150/2000 2, 9, 10 ir 11 straipsnius.

2005 m. gruodžio 22 d. Europos Bendrijų Komisijos pareikštas ieškinys Nyderlandų Karalystei

(Byla C-463/05)

(2006/C 48/36)

(Proceso kalba: olandų)

2005 m. gruodžio 22 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Dominique Maidani ir Wouter Wils, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Nyderlandų Karalystei.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, reikalingų 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2002/47/EB⁽¹⁾ dėl susitarimų dėl finansinio įkaito įgyvendinti, arba bet kuriuo atveju apie juos nepranešdama Komisijai, Nyderlandų Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;
- 2) priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija teigia, kad, remiantis Direktyvos 2002/47 11 straipsniu, valstybės narės įtvirtina nuostatas, kurių reikia, kad šios direktyvos būtų pradėta laikytis ne vėliau kaip nuo 2003 m. gruodžio 27 d. ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

Komisija priversta konstatuoti, kad Nyderlandų Karalystė vis dar nepriėmė šių nuostatų arba bet kuriuo atveju jai apie jas nepranešė.

(¹) OL L 168, p. 43.

2006 m. sausio 4 d. Groupe Danone pateiktas apeliacinis skundas dėl 2005 m. spalio 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) sprendimo Groupe Danone prieš Europos Bendrijų Komisiją byloje T-38/02

(Byla C-3/06 P)

(2006/C 48/37)

(proceso kalba: prancūzų)

2006 m. sausio 4 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas *Groupe Danone*, atstovaujamos advokatų A. Winckler ir S. Sorinas, apeliacinis skundas dėl 2005 m. spalio 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) sprendimo byloje T-38/02 *Groupe Danone prieš Europos Bendrijų Komisiją*.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- remiantis EB 225 straipsnio 1 dalimi ir Statuto 61 straipsniu, iš dalies panaikinti 2005 m. spalio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-38/02 *Groupe Danone prieš Europos Bendrijų Komisiją* tiek, kiek: i) jis atmeta ieškinio pagrindą, susijusį su nepagrįstu atsižvelgimu į sunkinančią aplinkybę dėl recidyvo ieškovės atžvilgiu ir; ii) pakeičia Komisijos naudotą baudos apskaičiavimo būdą;
- patenkinti pirmojoje instancijoje *Groupe Danone* pareikštus reikalavimus tiek, kiek jie susiję su ieškinio pagrindu dėl nepagrįsto atsižvelgimo į sunkinančią aplinkybę dėl recidyvo ir dėl to, remiantis EB 229 straipsniu ir Reglamento Nr. 17⁽¹⁾ 17 straipsniu, sumažinti Komisijos paskirtą baudą;
- remiantis EB 229 straipsniu ir Reglamento Nr. 17 17 straipsniu sumažinti baudos sumą proporcingai Pirmosios instancijos teismo sprendimui sumažinti pritaikius lengvinančias aplinkybes;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama šį apeliacinį skundą, apeliantė nurodo penkis pagrindus, siekdama iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą. Šie pagrindai susiję su, pirma, Pirmosios instancijos teismo klaidingu sąvokos „recidyvas“ vertinimu ir, antra, akivaizdžiai neteisėtu baudos apskaičiavimo būdo pakeitimu, lėmusiu baudos sumažinimą pritaikius lengvinančias aplinkybes ir dėl to baudos sumos padidinimą, palyginti su suma, kuri būtų, jei Pirmosios instancijos teismas dėl sunkinančių aplinkybių nuo 50 % iki 40 % sumažintų padidintą sumą, nepakeisdamas Komisijos naudoto baudos apskaičiavimo metodo.

Grįsdama savo argumentą dėl klaidingo recidyvo sąvokos vertinimo, apeliantė nurodo tris skirtingus pagrindus.

— Pirmu apeliacinio skundo pagrindu apeliantė teigia, kad patvirtindamas apeliančios baudos padidinimą dėl sunkinančios recidyvo aplinkybės be aiškaus ar pakankamai nuspėjamo teisinio pagrindo, Pirmosios instancijos teismas nesilaikė nusikaltimų ir bausmių teisėtumo principo ir su juo susijusio griežtesnių baudžiamųjų įstatymų negaliojimo atgal principo.

— Antru apeliacinio skundo pagrindu apeliantė mano, kad atsisakydamas apriboti recidyvo taikymą laike Pirmosios instancijos teismas klaidingai pritaikė teisinio saugumo principą, o tai prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai.

— Galiausiai trečiu apeliacinio skundo pagrindu apeliantė tvirtina, kad sprendimas yra su trūkumais dėl motyvų prieštaravimo, dėl kurio ryšio tarp recidyvo ir būtinumo bandomis užtikrinti pakankamą atgrasantį poveikį įvertinimas nėra motyvuotas.

Toliau grįsdama savo argumentą dėl akivaizdžiai neteisėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo padidinti baudos sumą dėl lengvinančių aplinkybių pakeitus pritaikytą korekcinį koeficientą apeliantė nurodo du pagrindus. Pagrindinis pagrindas susijęs su Pirmosios instancijos teismo įgaliojimų viršijimu, kompetencijos nebuvimu ir EB 229 ir 230 straipsnių pažeidimu. Šio apeliacinio skundo pagrindą sudaro dvi dalys.

— Pirma dalis susijusi su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas, pakeisdamas Komisijos sprendimą tiek, kiek tai susiję su baudos apskaičiavimo būdu, viršijo savo kompetencijos ribas pagal EB 229 ir 230 straipsnius.

— Antroje dalyje apeliantė kaltina Pirmosios instancijos teismą nusprendus *ultra petita*, nes dėl lengvinančių aplinkybių pakeisdamas paskirtą sumažinimo procentą jis padidino apeliantei paskirtą baudos sumą.

Papildomai apeliantė nurodo antrą apeliacinio skundo pagrindą, susijusį su teisės į gynybą ir bausmės netaikymo atgal principo pažeidimu. Nesuteikdamas galimybės ketinimą pakeisti baudos apskaičiavimo būdą ir padidinti baudos sumą užginčyti teisminių ginčų metu, Pirmosios instancijos teismas iš tikrųjų pažeidė Bendrijos teisės pagrindinį principą, ir tai turėjo konkretų poveikį apeliančios galimybei gintis. Taip pat Pirmosios instancijos teismas 2001 m. sprendimui „*Bière belge*“ atgaline data taikė 2003 m. teismų praktiką, išaiškinančią koeficiento pritaikymą dėl lengvinančių aplinkybių apskaičiuojant baudą.

(¹) Reglamentas Nr. 17: Pirmasis reglamentas, įgyvendinantis Sutarties 85 ir 86 straipsnius (OL 13, 1962 02 21, p. 204).

2006 m. sausio 4 d. J. Ouariachi pateiktas apeliacinis skundas dėl 2005 m. spalio 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) nutarties J. Ouariachi prieš Europos Bendrijų Komisiją byloje T-124/04

(Byla C-4/06 P)

(2006/C 48/38)

(Proceso kalba: prancūzų)

2006 m. sausio 4 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas J. Ouariachi, atstovaujamo advokato L. Dupong, apeliacinis skundas dėl 2005 m. spalio 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) nutarties byloje T-124/04 J. Ouariachi prieš Europos Bendrijų Komisiją.

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

— Panaikinti skundžiamą sprendimą ir:

— imtis visų tyrimo priemonių, leidžiančių įrodyti, kad Louis Charles suklastojo dokumentus, nustatyti jo bendrą elgesį pagrobiant apeliančio vaikus ir ryšį tarp dokumentų klastojimo ir Sudano valdžios institucijų apeliančio vaikams vizų išdavimo, siekiant, be kita ko, suteikti galimybę juos pagrobti;

— užtikrinti Louis Charles asmeniską dalyvavimą teisme;